

tä oli alkanut tulkita Jeesuksen sanomaa ikään kuin se ei enää tarkoittaisi juutalaista kansaa. Paavali jyrähtää, että Jumala ei ole hyljännyt kansaansa. Sanoma kuuluu juutalaisille ja kaikille kansoille. Se perustuu yhteen pääasiaan, että Jeesus on kaiken keskus ja vain Hän perustaa Taivasten valtakunnan. Vain Hän voi johtaa taivasten valtakuntaan ja sinne on pääsy yksin Hänen kauttaan. Kansallisuudella tai rodulla, yms. ei ole mitään merkitystä.

Tähän Jumalan kansaan voi kuulua niin juutalainen kuin samarialainen, ts. ihmiset, jotka seuraavat ja uskovat Jeesukseen. Jeesuksen rooli pelastuksemme suhteen on niin keskeinen, ettei sitä voi millään maallisilla käsitteillä korvata eikä ymmärtää. Israelin itsenäinen valtio on varmasti parasta mitä juutalainen kansa on pitkään aikaan saanut nauttia maan päällä. Sen on voitava myös puolustaa

sitä kaikin keinoin. Se ei kuitenkaan vastaa eikä ole verrattavissa Jeesuksen Taivasten valtakuntaan, eikä nykyinen Jerusalem ole Taivasten valtakunnan pääkaupunki. Jeesuksen valtakunta ei ole juutalainen eikä ei-juutalainen valtio. Se ei ole valtio lainkaan, vaan iankaikkinen täydellinen ja lopullinen valtakunta: Jumalan kuningaskunta. Sen valtakunnan tai kuningaskunnan sisällä iloitsee ja kulkee kerran moni syntyjään juutalainen. Eläköön Taivaallinen Jerusalem ja sen Herra nyt, aina ja iankaikkisesti!

Shalom terveisin,
Ilkka Vakkuri



JUHANI AITOMAA

Israelin kadonneet heimot

Osa 3

Artikkelin aiemmissa osissa on viitattu, että ”Israelin 10 kadonneen heimon” myyttiä ylläpitävä British (Anglo)-Israelism -oppi on osittain ns. korvausteologiaa (kristillinen seurakunta ja/tai kristityt länsimaat ja kansat ovat raamatullinen Israel). Ajatus on väärä siinäkin mielessä, että Raamattu ei tunne ”kristittyjä kansoja”. Uskonpuhdistuksen ajatukset ovat vaikuttaneet ja olleet suureksi siunaukseksi länsimaille mutta niiden kansat eivät koskaan ole olleet kristittyjä raamatullisessa mielessä. Kansojen seas- sa vain on niitä, jotka ovat ottaneet vastaan Raamatun sanan ja totuuden itsestään syntyisinä, jotka tarvitsevat Jumalan ihmiselle valmistaman sovituksen ja pelastuksen Kristuksessa.

Samoin on viitattu, että opetukseen liittyy väärää menestysteologiaa ja valtateologiaa. Erityisesti Iso-Britannian menestymisen ja voiman käyttö maailman politiikassa ja sen jälkeinen Amerikan nousu maailmanvallaksi, katsotaan sen piirissä raa-

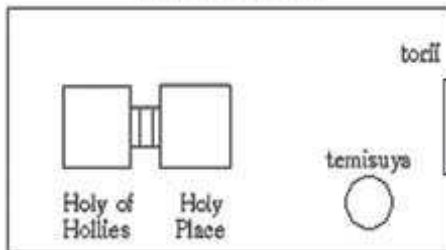
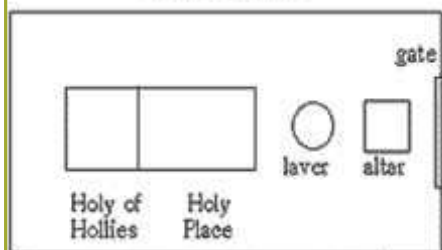


I-B:n kuninkaallinen vaakuna



Israeli tabanacle

Basic Shinto shrine



Japanin shintolaisuudessa esiintyy monia yhtäläisyyksiä juutalaiseen uskonnolliseen perinteeseen.

Perinteet ovat vanhoja ja niiden alkuperää ei tunneta.

matullisiksi todisteiksi Israelille luvattujen siunausten ja profetioiden toteutumisesta. Kuten 2 osassa tuotiin esille, opin raamatulliset perustelut ovat usein mielivaltaisia ja toisinaan jopa täysin mielettömiä. Siitä huolimatta 1800-luvulla esitetyt perusteet ovat edelleen voimissaan liikkeen nykyisten johtajien ja kannattajien joukossa.

Oppi on ihmiskeskeinen: se tekee ihmisjohtajista (erityisesti I-B kuningashuone)

”Jumalan valittuja” ja ”oikean” Israelin kuninkaita. Se korottaa ihmisen poliittisen vallankäytön ja tekniset saavutukset liittämällä ne suoraan Raamatun profetioihin. Profetioita tulkitaan usein mielivaltaisesti ja vielä toteutumattomille profetioille haetaan vastineita aikamme tapahtumista. Monessa kohden tulee mieleen epäonnistunut ”palikkatesti”, jossa testiin osallistuja yrittää hakata neliön muotoista palaa pyöreään reikään. Kun tarpeeksi hakkaa niin ehkä sen saa sopimaan.

Kuninkuuden – ja tässä tapauksessa Iso-Britannian kuningashuoneen – nostaminen Messias, Kristus-kuninkaan valtaistuimen haltijaksi siihen saakka kunnes Hän saapuu, on brittiläisen israelismin yksi keskeinen ajatus. Huomiotta jää miksi Jumala muinoin antoi Israelille kuninkaan. Se oli tuomio kansalle sen vaatiessa itselleen kuningasta perusteella ”mekin tahdomme olla niinkuin kaikki muut kansat; kuningas jakakoon meille oikeutta ja johtakoon meitä ja käyköön sotiamme” (1. Sam. 8:20, myös 8:5). Jumalan mukaan: ”...minut he ovat pitäneet halpana olemaan heidän kuninkaansa” (1. Sam. 8:7). Israelin epäusko Jumalaa kohtaan antoi sille ihmiskuninkaan. Jumalan armollisuus tulee taas esille siinä, että Hän antoi Israelille vanhurskaan Daavid -kuninkaan, jonka sukupuusta syntyi Messias, syntien sovittaja Kristus.

British israelismin ajatukset nousevat aika ajoin esille myös suomalaisten kristittyjen keskuudessa. Opin alkuperää ja sen taustoja ei aina tunneta. Yleensä Suomen katsotaan edustavan Isaskarin heimoa. Isaskarilaisia katsotaan olevan myös Sveitsissä, toisinaan myös Hollannissa ja Saksassa. Kaikille british-israelismin kannattajille omissa maissaan on yhteistä etsiä yhtäläisyyksiä Israeliin oman kansansa historiasta ja kansallistaruista, kielen sanoista, henkilö- ja paikannimistä, vaakunoista, tavoista, jne., yleensä kaikesta mahdollisesta.

Esim. leijona on hyvin yleinen ja vanha symboli kansojen heraldiikassa ja koska Raamattu puhuu ”Juudan leijonasta” (tarkoittaen tietenkin Kristusta) siitä otetaan yhtäläisyys Israelin heimoihin. Perustelu ei ole looginen, koska toisaalta opetus jyrkästi erottaa Juudan (juutalaiset ja Benjamin) ja Israelin (muut heimot), mutta silti ottaa Juudan leijonan yhdeksi merkiksi koskien Israelia. Eräät suomalaiset opin kannattajat katsovat Israelin yhteydessä käytetyn Raamatun maininnan ”pohjoisesta maasta” (esim. Jer. 31:8–9) viittavan Suomeen.

Nykyaikana yhtäläisyyksiä haetaan lisäksi DNA tutkimuksen avulla. DNA -tutkimuksessa on kaksi linjaa: isälinja ja äiti-linja. DNA -tutkimus ei todista suomalai-

silla olevan kovinkaan paljon yhteistä nykyjuutalaisten kanssa. Voidaan olettaa, että jos olisimme israelilaisia, kuten british-israelismin mukaan juutalaisetkin toki ovat, niin DNA:ssakin olisi selvää yhtäläisyyttä. Suomessa, kuten kaikissa maissa, toki on niitä, joilla on juutalais-israelilaista perimää, sillä jo tuhansien vuosien ajan juutalaisia/israelilaisia on ollut kaikkien kansojen seassa, osa heistä kristinuskoon kääntyneitä.

Tutkimuksen mukaan esim. Y-DNA (miespuolinen DNA) osoittaa, että valtaosa, n. 60 %, suomalaisista kuuluu aasialaiseen väestöön (Venäjän kautta) ja n. 30 % ns. iberialaiseen väestöön (Euroopasta, väestöä on erityisesti Hollannissa, Saksassa ja Skandinavian maissa). Tällä DNA:lla ei ole paljonkaan yhtäläisyyttä juutalaiseen DNA:n. Sama pätee muihinkin kansallisuuksiin, joissa osa kristityistä uskoo olevansa osa raamatullista Israelia.

Japani ei ensimmäisenä tule mieleen yhtenä israelilaisena sukukuntana ja länsimaiset opin kannattajat eivät lue sitä ”kadonneiden” heimojen joukkoon. Mutta samoilla perusteilla, millä british-israelismia propagoidaan protestanttisen uskon piirissä olleissa länsimaissa, buddhalainen Japani voittaa ”kristityt” länsimaat monessa kohdin. Seuraavassa esimerkkejä Japanin ja Israelin yhtäläisyyksistä. Niitä on erityisesti shintolaisuudessa.

- Eräessä huomattavassa japanilaisessa Shinto-temppelissä huhtikuun 15. päivän ”Ontohsai” festivaali (alkuperä muinaisuudessa) kertoo samanlaisen tarinan, kuin Raamattu Aabrahamista ja Iisakista.
- Temppelin vieressä on vuori, jota ammoisista ajoista on kutsuttu nimellä ”Moriya-san”, Moorian vuori. Vuori on ”pyhä paikka”.
- Japanin kuninkaallisen perheen ympeyräkuvio on kukka jossa on 16 terälehteä (krysanteemi). Aiemmin se oli samanlainen auringonkukkakuvio (vanha juutalainen symboli) mikä näkyy myös Jerusalemin Vanhan kaupungin Herodeksen portissa.
- Japanissa buddhalainen pappi laittaa otsalleen mustan kotelon, kuten ortodoksisjuutalaiset Israelissa. Tapa on

muinaisuudesta ja se esiintyi jo ennen kuin buddhalaisuus tuli Japaniin.

- Pappi puhaltaa torveen (merisimpukka), kuten israelilainen pappi shofariin (oinaan sarvi).
- Tarun mukaan ylikuonnollinen olenno ”Tengu” ojensi japanilaiselle ”torano-maki” -rullan, eli toorarullan.
- Muinaisista ajoista lähtien ”Daavidin tähti” -kuvio esiintyy uskonnollisissa yhteyksissä.
- Japanilaiset papit kantavat liiton arkkia, ”omikoshi” kuten muinaiset israelilaiset.
- Vanhan tavan mukainen japanilaisen papin viitta on valkoinen, kuten oli israelilaisilla papeilla.
- Papin ”pellavakasukka” ja ”rintakilpi” ovat paljolti kuten israelilaisilla.
- Muinaisista ajoista japanilainen pappi on heiluttanut kasvin oksaa merkiksi pyhittämisestä samoin kuin israelilainen pappi muinoin iisopin oksaa.
- Japanilaisen shinto-temppelin pohjakuva on samanlainen kuin israelilaisen temppelin (esipiha, pyhä ja kaikkein pyhin).
- Muinoin japanilaiset käyttivät suolaa vastasyntyneen rituaalissa kuten Hes. 16:4 mainitsee vanhan israelilaisen tavan.

Edellä on vain osa perusteista, joiden kautta ryhmä japanilaisia kristittyjä perustelee kuulumistaan Israelin kadonneisiin heimoihin. Monet japanilaiset sanat, sanonnat ja mytologia voidaan yhdistää hepreaan ja vanhaan israelilaiseen kulttuuriin paljon vakuuttavammin kuin esim. suomalaiset tai englantilaiset koskaan. Ehkä paras selitys Japanista tavattuihin yhtäläisyyksiin on, että israelilainen kulttuuri levisi heimojen itään karkottamisen myötä siellä jo olevien kansojen joukkoon. Osa israelilaisista solmi seka-avioliittoja, kuten aina historian aikana kansat sekoittuvat. Uskomukset, perinteet ja tavat säilyvät, jotkut lähes muuttumattomina, toiset muuttuvat enemmän tai vähemmän aikojen kuluessa. Niitä liitetään toisiin kulttuureihin ja uskontoihin. Ilmeisesti näin tapahtui myös japanilaisten esiisien kohdalla.

Otan vielä toisen british-israelismin yleensä hylkäämän rodun esimerkiksi yhtäläisyyksistä, eli Amerikan intiaanit. Ennen anglo-israelismin suurempaa mairinnoutua Amerikkaan, sinne muuttaneita askarrutti kysymys: keitä intiaanit ovat? Tuolloin monet, arvovaltaisetkin tahot, alkoivat ajatella intiaaniheimoja Israelin kadonneiksi sukukunniksi. Jopa presidentti Thomas Jefferson kirjeessään Amerikan tutkimusretkeilijä Meriwether Lewisille, viittasi toiveeseen löytää ”kadonneen” Israelin olinpaikat Amerikasta. Pastori Ethan Smith julkaisi vuonna 1825 kirjansa ”View of the Hebrews” (Näkemykset heprealaisista), jossa hän toi esille intiaanien ja israelilaisten yhtäläisyyksiä. Intiaanit uhrasivat ”ensi hedelmät”, kuten israelilaiset, heidän rituaalinsa muistuttivat paljolti Mooseksen laissa mainittuja, ihminen on epäpuhdas useita päiviä, jos on kosketuksessa kuolleeseen, jne.

Mormoniuskonnon perustaja Joseph Smith väitti saaneensa jumalallisen ilmoituksen kautta tiedon muinaisista kultalevyille kirjoitetuista teksteistä, jotka hän löysi. Niissä oli tieto Amerikan alkuperäisistä asuttajista. Varhaisempi joukko purjehti meren yli Amerikan mantereelle jo Baabelin kielten sekoituksen aikaan. Myöhemmin, n. 600 eKr., lähti joukko israelilaisia ”Lehin” johdolla Jerusalemita ja saapui mantereelle. Mormonin kirja kertoo näiden ”sivilisaatioiden” ajasta ja tuhosta.

Monet siis haluaisivat olla muinaisten israelilaisten jälkeläisiä tavalla tai toisella. Tällaiseen israelismiin kuuluu myös synkkä puoli. Yhdysvalloissa british-israelismi ajattelun yksi haara tunnetaan nimellä ”The Christian Identity Movement” (Kristillinen identiteetti). Liikkeeseen kuuluu vanhoillisia kirkkoja ja ryhmiä. Jotkut ryhmät toimivat erillään muista, toiset muodostavat löyhä verkostoa, mutta yhteistä monelle on antisemitismi. Christian Identity Movement -liikkeellä on ollut yhtymäkohtia myös Klu Klux Klan -liikkeeseen, jonka perusti pastori William Simmons vuonna 1915. Amerikassa on juutalaisia vihaava pieni äärimmäisyysliike, joka pohjaa natsismiin ja arjalaiseen rotuajatteluun. Tässäkin ryhmässä tulkitaan Raamattua ja ”todellinen Israel” liitetään heidän yhtey-



Christian Identity liikkeen tunnuksia

teensä. Juutalaiset ovat pettureita, todelliset israelilaiset rotupuhtaita ja "raamatullisia" arjalaisen rodun edustajia.

Eräät Kristillisen identiteettiliikkeen kannattajat haluavat erottua näistä vihamieli-

sistä. Heidän mukaansa Christian Identity (myös nimeä Israel Identity käytetään), pohjaa 1860-luvun adventismiin ja sapa-tin oikeaan viettoon (lauantai). Heidän mukaansa tosi Christian Identity -ihminen kuuluu maailmaa "palvelemaan ro-

tuun", sillä Israel on Jumalan palveleva kansa. Arjalainen uskomus ei tähtää palvelemiseen, se on "herrakansa", joka tähtää, kuten Hitler, 1000-vuotisen valtakunnan pystyttämiseen maan päälle ja sen johtamiseen. Yhteinen nimittäjä Christian Identity -liikkeessä on valkoisen rodun, "Seemin jälkeläisten", paremmuus muihin nähden.

Kirjoittamieni esimerkkien kautta pyrin antamaan taustaa ja selvempää kuvaa siitä, kuinka Israelin sukukunnista on taruilltu kautta historian ja erityisesti lähellä meidän aikaamme. On hyvä pysähtyä miettimään, kuuluuko halu olla osa "kadonnutta Israelia" ihmisen langenneen egon valtapiiriin, sillä lihallinen ihminen haluaisi aina olla jotakin ylevämpää ja parempaa. Jotakin suurempaa ja merkittävämpää, kuin pelkkä syntinen ja vieläpä "pakana", joka ei ainakaan suomalaisessa sanastossa saa suurta nostetta. Seuraavassa jaksossa alamme tarkastella lähemmin british-israelismin perusväittämiä ja kuinka ne sopivat Raamatun ilmoitukseen. □

Jatkuu...

